

Komitet Rady Ministrów
do spraw Cyfryzacji
Rada Architektury IT

Wizja Architektury Informacyjnej Państwa - Model realizacji e-Uслуг cd.

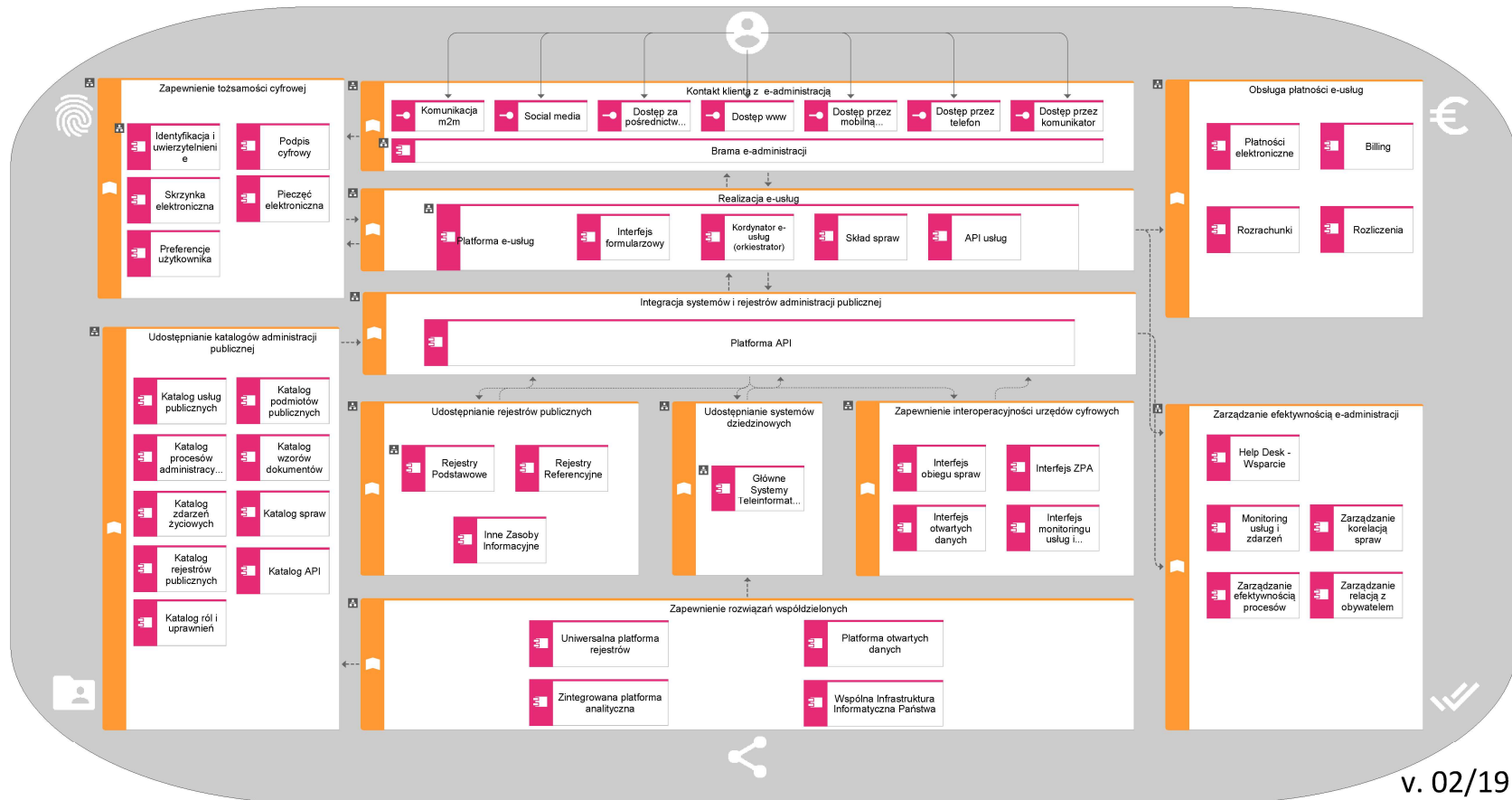
Warszawa, 05.08.2020 r.

- Przypomnienie pierwszej części prezentacji
- Implementacja w repozytorium AIP
- Realizacja e-usług
- Kontakt klienta z e-administracją
- Zapewnienie tożsamości cyfrowej
- Obsługa płatności e-usług
- Integracja systemów i rejestrów administracji publicznej
- Udostępnianie rejestrów publicznych
- Udostępnianie systemów dziedzinowych
- Zapewnienie interoperacyjności urzędów cyfrowych
- Udostępnianie katalogów administracji publicznej
- Zarządzanie efektywnością e-administracji
- Zapewnienie rozwiązań współdzielonych

Wizja Architektury Informacyjnej Państwa

Procesy generycznej realizacji e-usług

Opracowanie 3 procesów generycznej realizacji e-usług

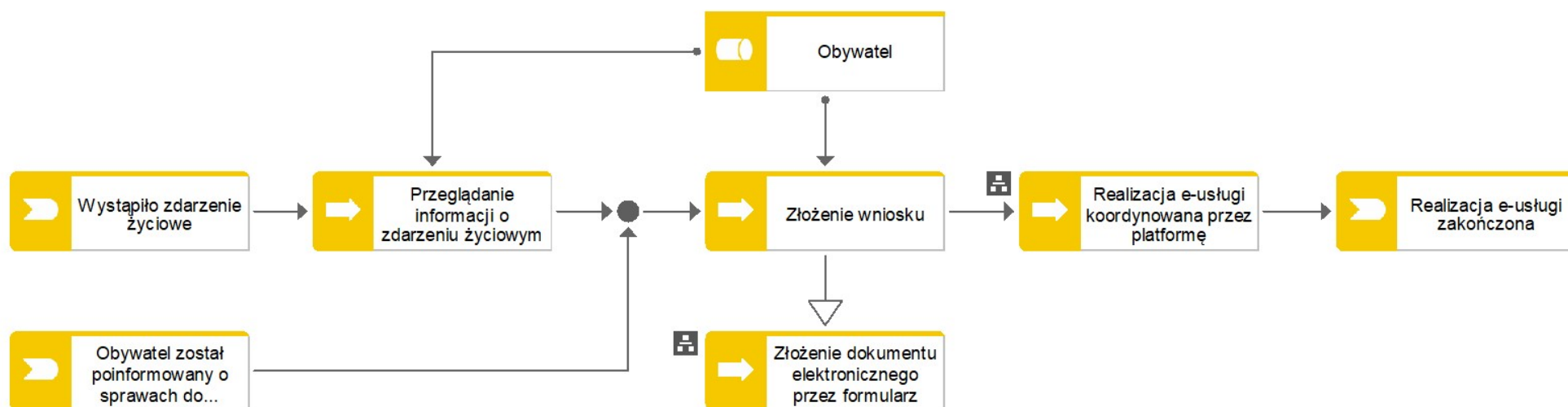
Aktualizacja i akceptacja procesów w ramach Zespołu Roboczego Architektów, podzespołu dot. kompleksowej realizacji e-usług

Koncentracja na obywatelu, automatyzacji, łatwości wdrażania kompleksowych e-usług przez podmioty świadczące usługi publiczne

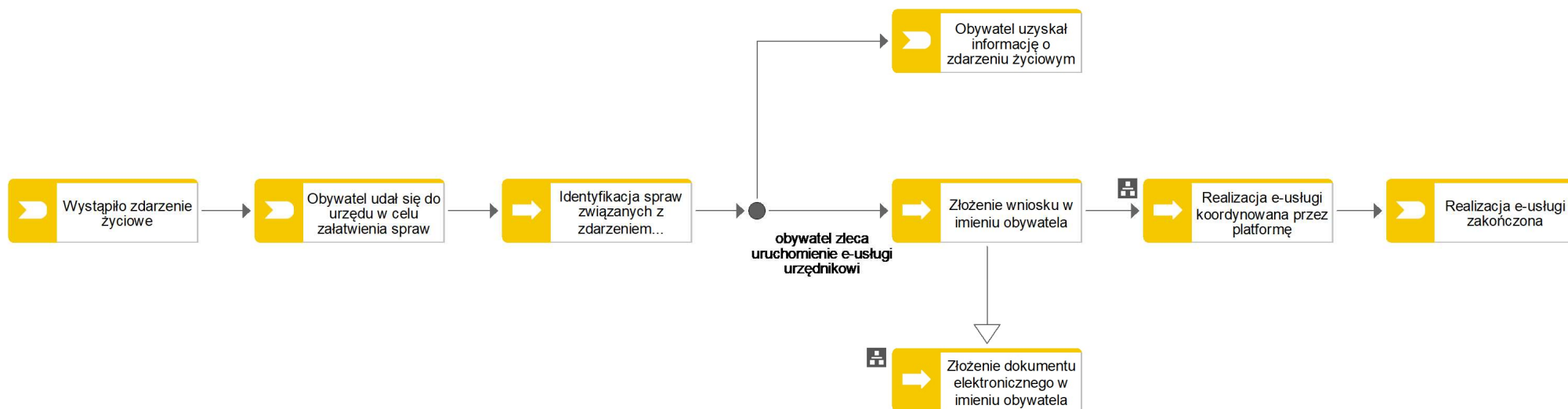

Proces generycznej realizacji e-usługi inicjowany przez obywatela

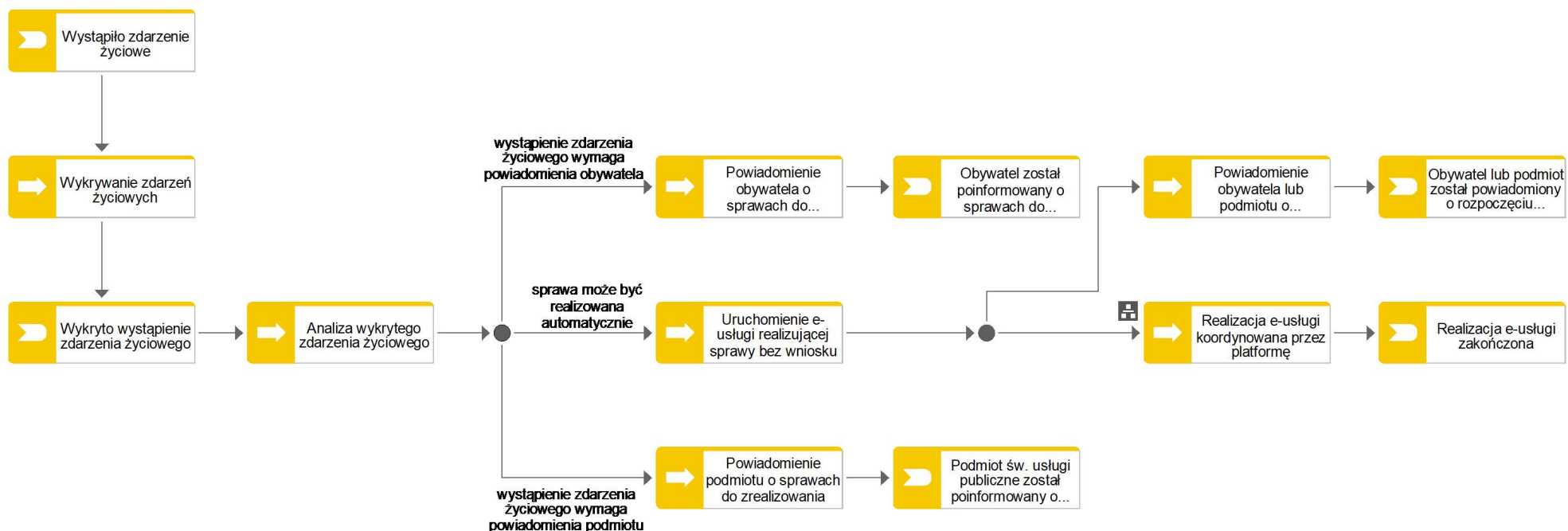

Proces generycznej realizacji e-usługi inicjowany za pośrednictwem urzędnika

Proces generycznej realizacji e-usługi inicjowany automatycznie

Dyskusja po prezentacji

Problem różnego poziomu skomplikowania usług

Nawet w miarę proste usługi publiczne mogą wymagać bardziej skompilowanej implementacji (ograniczenia prawne, organizacyjne, mentalne). Bardziej wymagające usługi nie są do zrealizowania za pomocą generycznego rozwiązania. Planowane rozwiązania muszą zapewnić możliwość realizowania e-usługi w całości, w formie hybrydowej – częściowo na platformie e-usług, częściowo w systemach podmiotów lub w całości na platformach wyspecjalizowanych / domenowych – z możliwością wykorzystania pewnych komponentów wspólnych. Musimy zapewnić współpracę wielu platform realizacji e-usług.

Potencjał generycznego ujęcia procesów realizacji e-usługi

Zaprezentowane procesy generycznej realizacji e-usługi nie powinny być odbierane jako ściśle określona reguła implementacji e-usług, a powinny zostać wykorzystane do lepszego zrozumienia procesów ich realizacji. Dają szansę na standaryzację i uspołnienie języka związanego z realizacją usług publicznych, na granulację procesów i podprocesów, które mogą być wielokrotnie wykorzystywane do budowy e-usług, czy też harmonizację architektury realizacji procesów związanych z e-usługami. Należy patrzeć na modele generyczne z wyższego poziomu, jako tło na którym tworzone są procesy, co da nam szansę na to by lepiej zrozumieć, a następnie konstruować w przyszłości procesy i procedury realizacji e-usług, by lepiej współgrały ze sobą.

Dyskusja po prezentacji

Wskazanie na potrzebę obsługi usług na niższych warstwach

Zaprezentowane procesy generycznej realizacji e-usług koncentrują się na zapewnieniu świadczenia kompleksowych e-usług – end to end. Natomiast do realizacji e-usług wykorzystują usługi niższych warstw. Konieczne jest zapewnienie możliwości integracji w różnych warstwach, warstwie pełnoprocesowej, procesów, ustrukturyzowanych i wystandaryzowanych dokumentów i usług API.

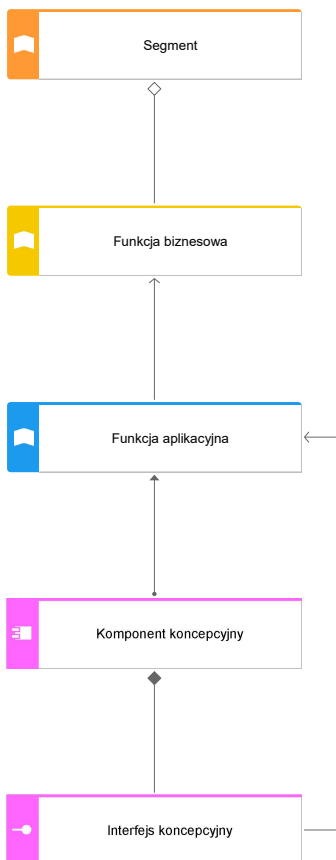
Koncentracja na kompleksowej realizacji spraw związanych ze zdarzeniem życiowym

Pojawienie się katalogu zdarzeń życiowych może pokazać, że niektóre usługi mają bardziej ogólny charakter, agregują szereg innych usług, które są realizowane w poszczególnych domenach, które się spinają lub powinny spinać w kontekście obywatela w przebieg realizacji jego spraw związanych ze zdarzeniem życiowym. Pomimo iż często rozproszenie realizacji usług związanych ze zdarzeniem ma sens (autonomiczne domeny), to z punktu widzenia obywatela, i łatwości poruszania się jego w świecie cyfrowej administracji, ważne żeby usługi dostarczać w sposób jednorodny, dostępny w jednym miejscu.

Metamodel

Segment – grupuje funkcje biznesowe zapewniające wartości dotyczące tego samego obszaru

Funkcja biznesowa – określa zdolność do zapewnienia pewnej wartości biznesowej przez wykorzystanie określonych zasobów biznesowych i / lub kompetencji

Funkcja aplikacyjna – określa zdolność systemu teleinformatycznego do zapewnienia pewnej funkcjonalności

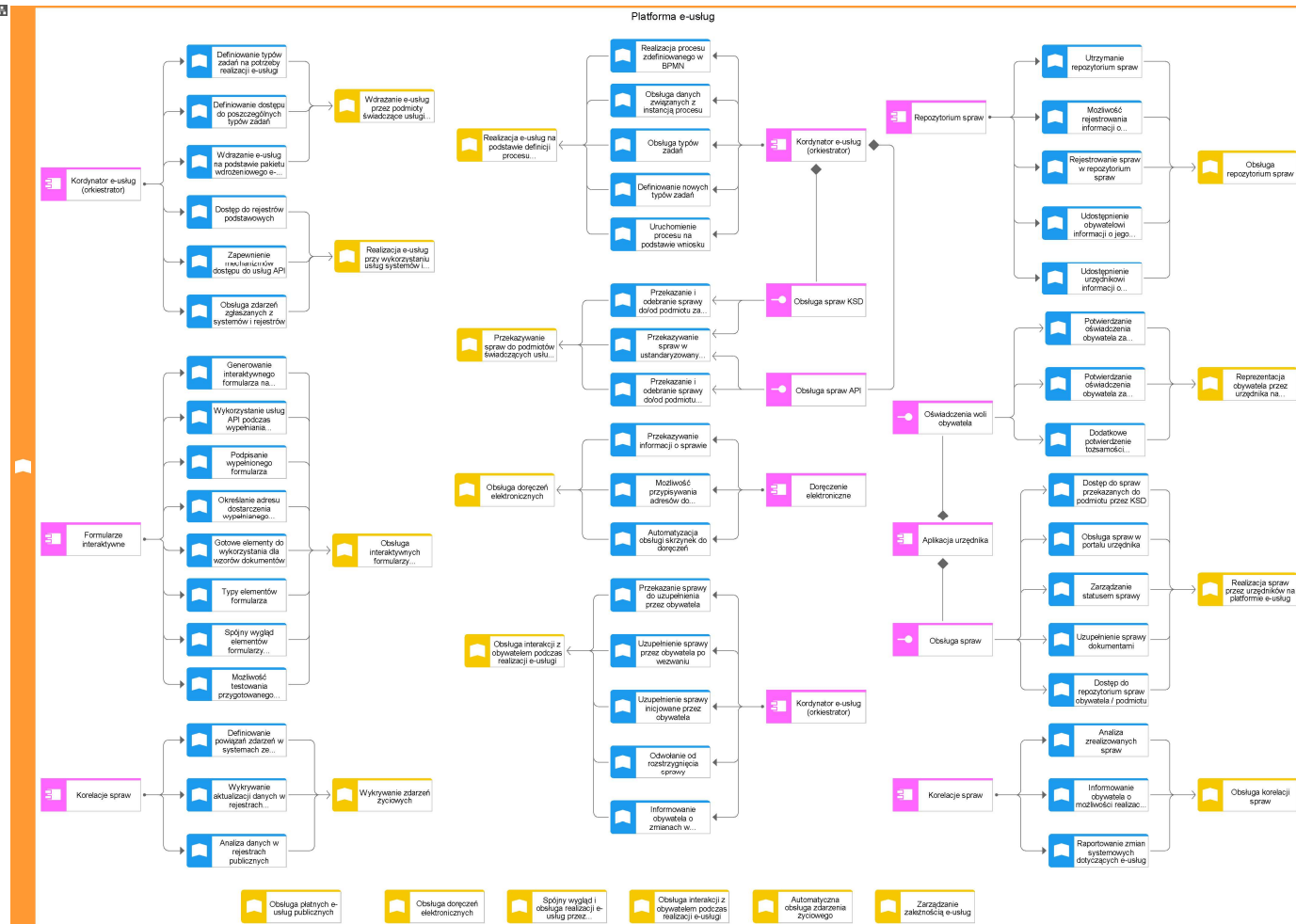
Komponent koncepcyjny – określa komponent do implementacji dostarczający określoną funkcjonalność, może zostać zaimplementowany jako system, aplikacji, moduł

Interfejs koncepcyjny – określa wymagania i funkcjonalność jakie muszą być spełnione przez systemy, żeby zapewnić lub skorzystać z funkcjonalności

Kryteria przypisania funkcji aplikacyjnych do komponentów i interfejsów koncepcyjnych

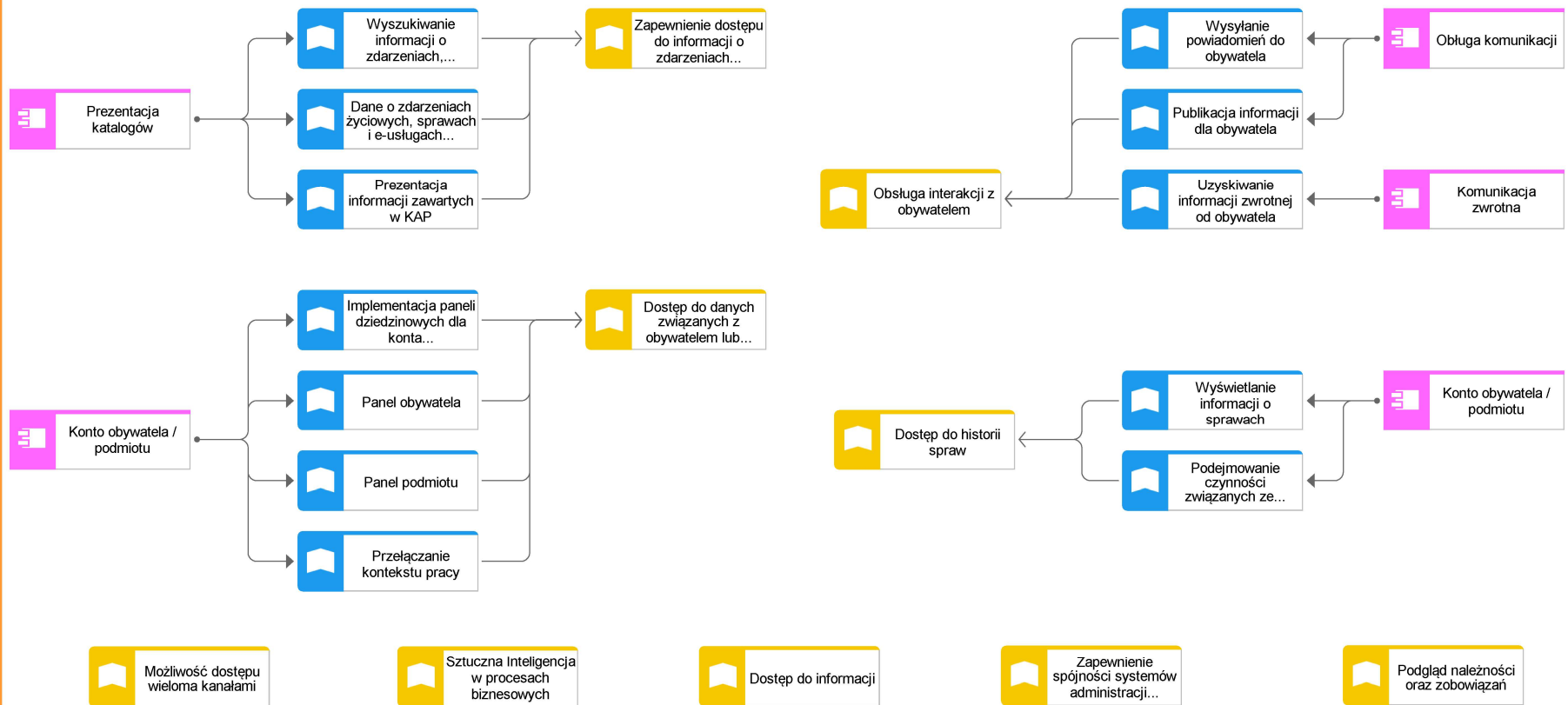
- Domeny biznesowe
  - Wspólny problem do rozwiązania
  - Podobna funkcjonalność
- Typ użytkowników
- Zakres przetwarzanych danych

Kontakt klienta z e-administracją

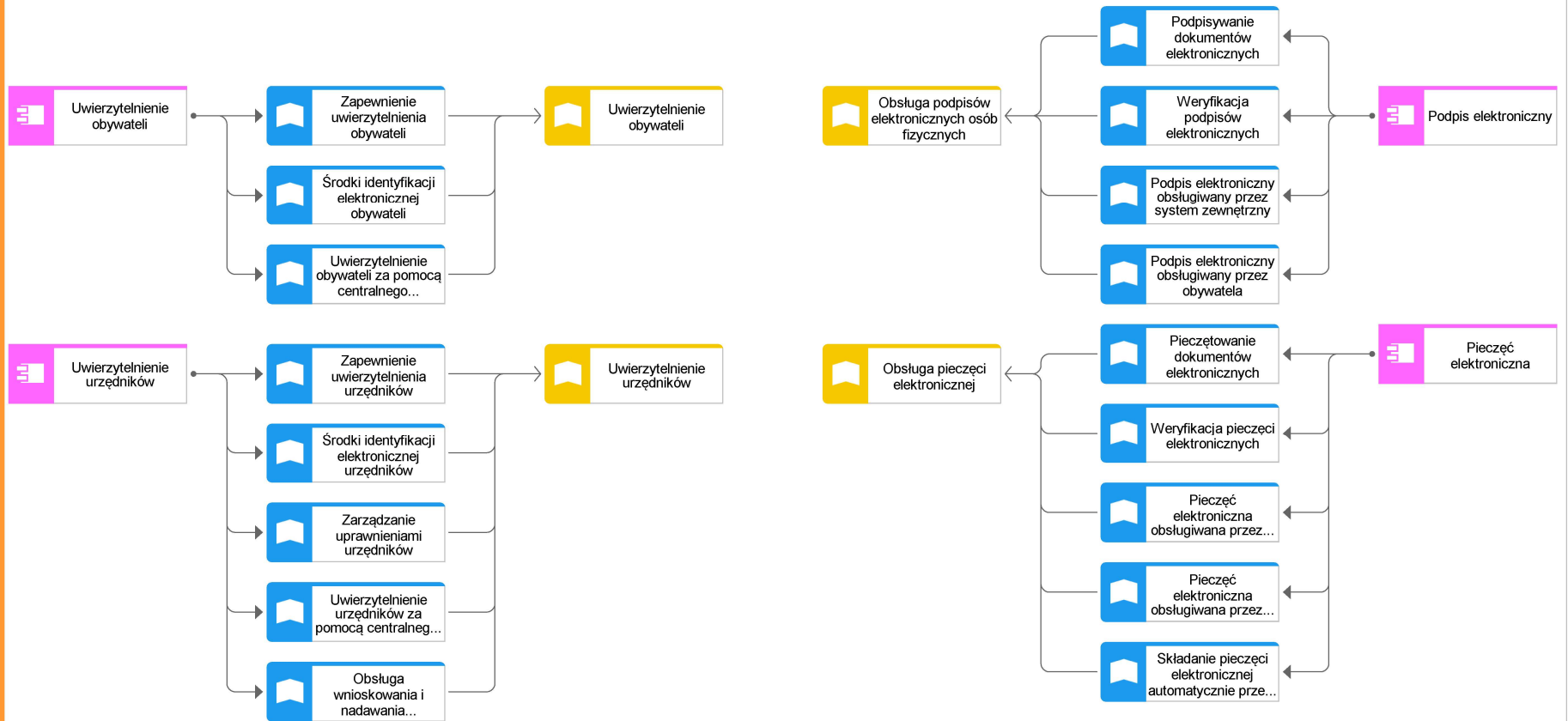
Kontakt klienta z e-administracją

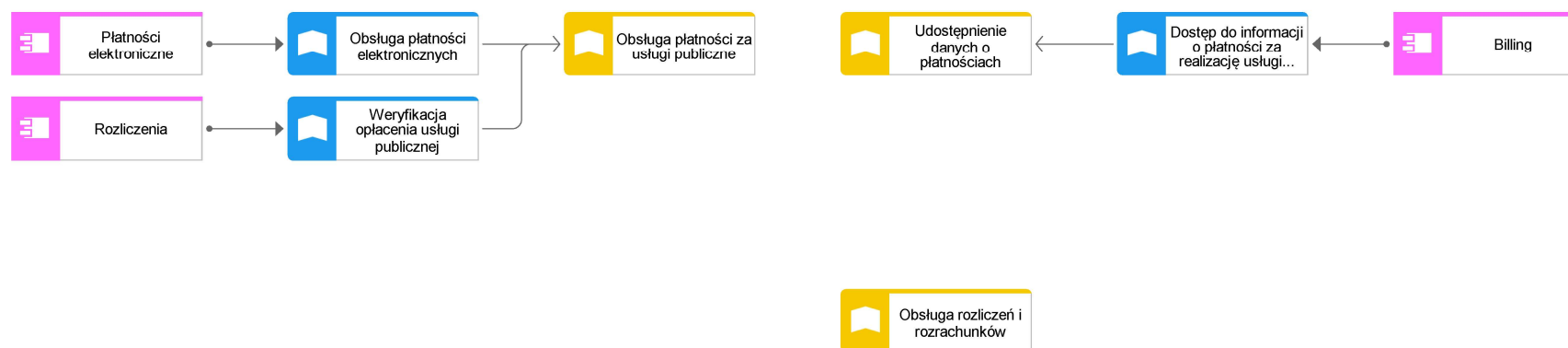
Zapewnienie tożsamości cyfrowej

Tożsamość cyfrowa

Finanse e-usług

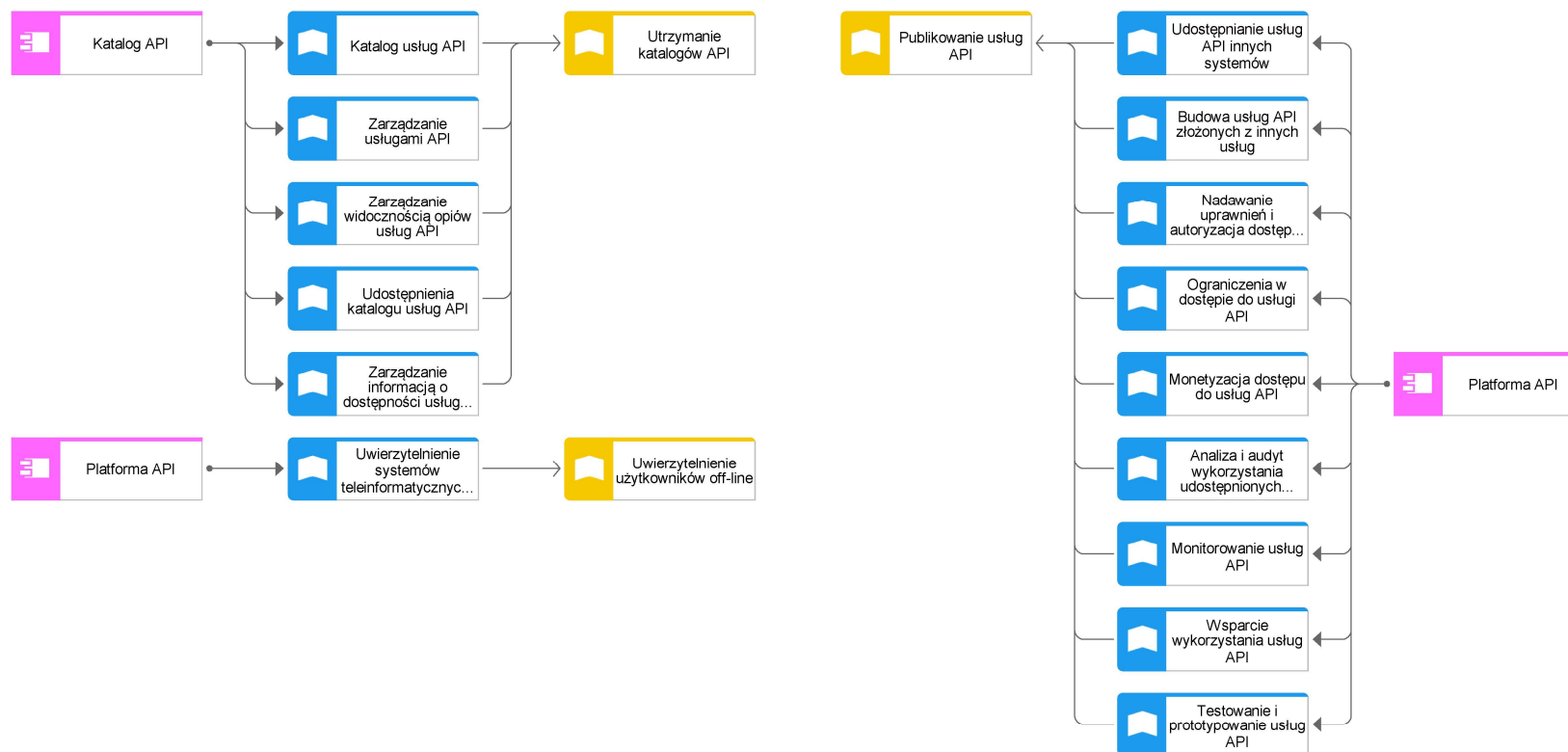

Integracja systemów i rejestrów administracji publicznej

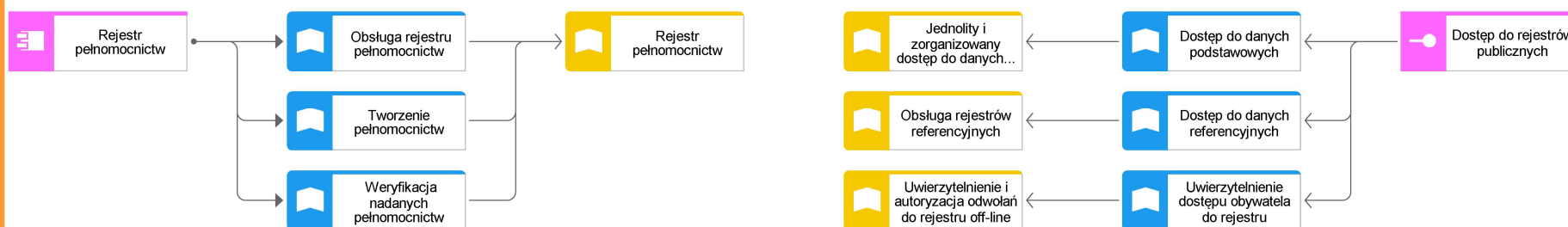
Integracja systemów i rejestrów administracji publicznej

Udostępnianie rejestrów publicznych

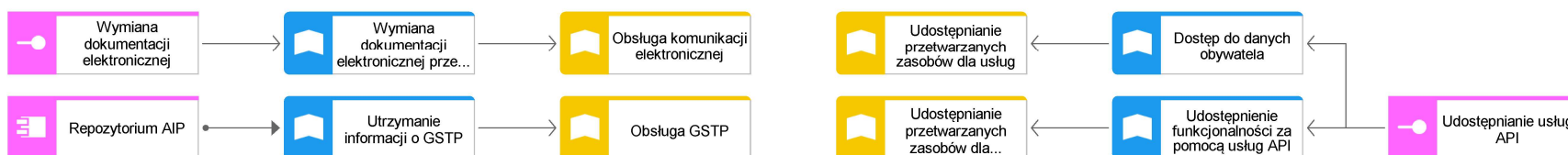
Udostępnianie rejestrów publicznych

Udostępnianie systemów dziedzinowych

Udostępnianie systemów dziedzinowych

Zapewnienie interoperacyjności urzędów cyfrowych

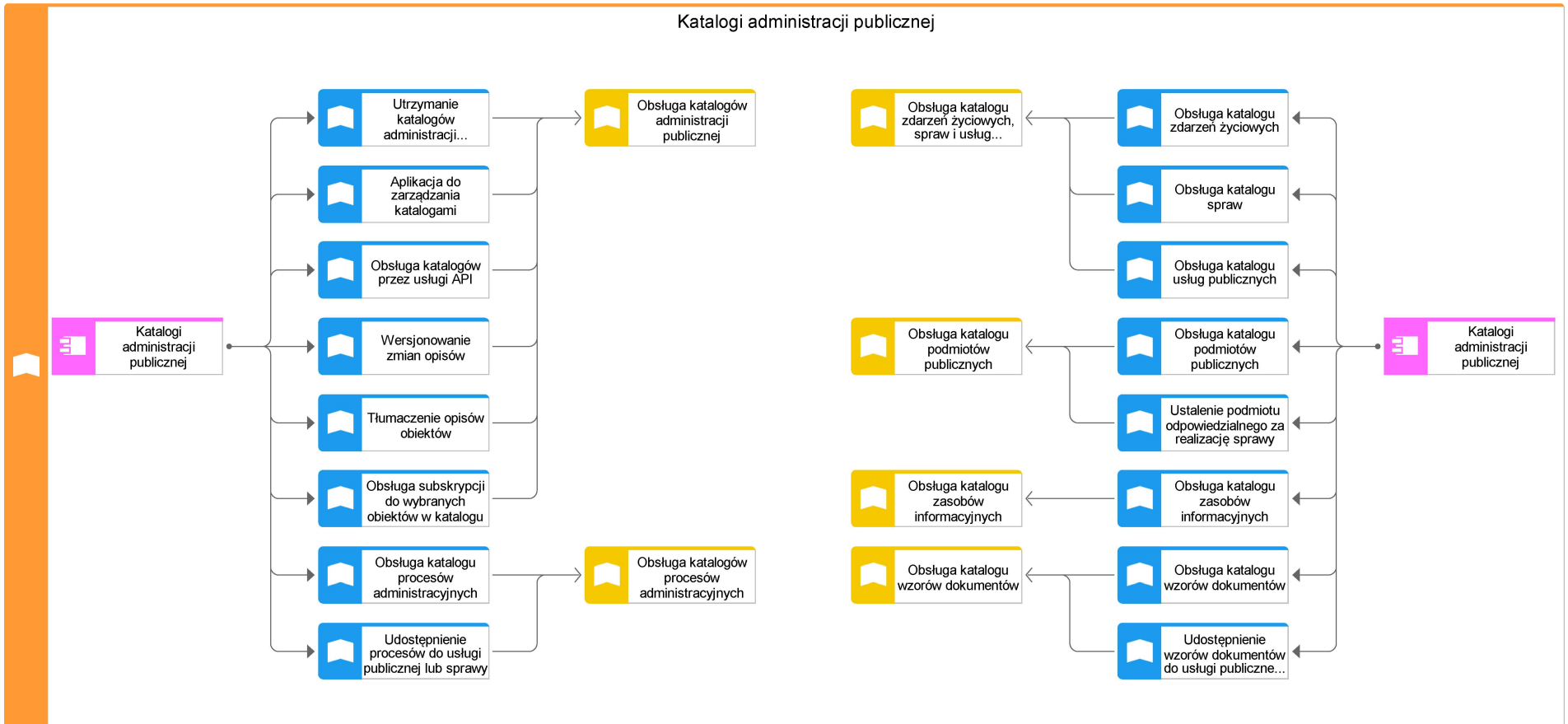
Ustandaryzowany urząd cyfrowy

Udostępnianie katalogów administracji publicznej

Katalogi administracji publicznej

Zarządzanie efektywnością e-administracji

Zarządzanie efektywnością administracji i relacją z obywatelem

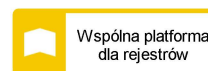
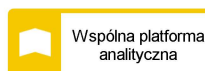
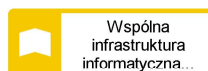

Zapewnienie rozwiązań współdzielonych

Platformy współdzielone

Komitet Rady Ministrów
do spraw Cyfryzacji
Rada Architektury IT

Dziękuję za uwagę

Autor: Maciej Kozuch, DAIP MC